

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 180 Lei
Pe jumătate . . . . . 90 Lei
în America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Leagăn și credință

O pilduire în legătură cu frământările din zilele noastre

De Câmpeanul

Am spus-o de multeori că biserica și credința noastră strămoșească am adus-o dela Roma. O mie de ani am trăit în credința aceasta până când ne-au smuls bulgarii cu puterea dela sânul maicii noastre, dela Roma. Tot prin învățătura adusă dela Roma ne-am deșteptat și ne-am scăpat de pieirea sigură, pe care ne-o gătiseră dușmanii noștri.

Când s'a hotărât Vlădica Atanasie cu toți protopopii și preoții din Ardeal să se întoarcă la biserica Romei, Românii erau într-o stare ca vai de ei. Nu aveau nici un drept în țară. Lucrau la domni Ungurilor, ai Sașilor și se-deau în hurube la marginea satului cu bisericuța lor cu tot, ea să nu fie în calea nemeșilor. Popa sărac ca și ei, lucra și el în breazda stăpânilor. În legea țării se scria despre Români că sunt numai suferiți, așa bunăoară cum suferi pe țiganii de cort în capu' satului.

O pildă frumoasă scrie un cărturar român ortodox despre soarta neamului nostru. Il aseamănă cu un copil de boier, pe care l-au furat țiganii dela o curte boierească. O laie de țigani intră la o curte boierească și fură găște, găini, ce le vine în cale. Dar acolo la umbră în grădină mai este ceva. Un leagăn. Și în leagăn un copilăș frumos, se joacă singur. O harancă pune mâna pe el. Il învăluie în sdrențe și apoi o iau la drum cu toții, cioarele naibii, să le piară urma.

Copilul crește mare și învață toate năravurile țigănești. Dar pare-că inima lui îi bătea altfel. Pare-că în vinele lui curgea altfel de sânge decât în fălcile faraonilor. Cineva îi spune: „Ce cauți tu întră porodița asta afurisită? Tu nu te-ai născut lângă salcă. Tu te-ai născut în casă boierească și te-ai culcat în leagăn domnesc. Se vede de pe toată făptura ta“. La șoapta aceasta se trezește în el simțul, că el e mai mult decât ceata asta de vântură țară. Se desface de ei și pleacă. Pleacă ca să-și găsească leagănul, din care a fost furat. După multă căutare îl și află. Ne putem închipui ce bucurie a fost în casa boierească, când s'a aflat copilul cel pierdut acum douăzeci și atâția de ani.

Cam așa stăm și cu credința noastră strămoșească.

Ne-au furat bulgarii din casa boierească a Romei.

Ne-au despoiat de credința adusă dela mormântul sfinților Apostoli Petru și Pavel, și ne-au dat credința lor. Ne-au desbrăcat de haina cea frumoasă ce am adus-o de acasă, de slovele acelea frumoase romane, cu cari scriau străbunii noștri și ne-au dat sdrențele lor, buchile acelea bulgărești, de cari de abia ne putem scăpa și azi.

Târziu, târziu, s'au aflat oameni cu suflet, cari să ne spună: „Frați români, pentruce țineți voi legea bulgarilor, căci voi doară sunteți de viță romană?”

Pentruce slujiți voi sfânta liturghie în limba bulgărească, când voi aveți limba cea mai frumoasă din lume. Pentruce scrieți voi cu slove streine, cari seamănă cu labele de gândaci, când voi ați adus dela Roma slovele voastre rotunde ca ochiu“.

La cuvintele aceste spuse de creștini cu inimă s'au trezit Vlădicii noștri și s'au desfăcut de tovarășia bulgărească și au îmbrăcat iarăș credința strămoșească, pe care au avut-o străbunii din leagănul obârșiei noastre.

Așa s'a reîntors copilul acesta furat de bulgari, iarăș la casa părintească a Romei.

Asta este păcatul acela mare ce-l avem pe suflet noi uniții, că ne-am smuls din brațele dușmanilor noștri și ne-am reîntors la vatra străbună. Pentru asta se face atâta vorbă în țară și se pregătește o luptă între frați.

Dacă vreau însă legiuitorii să ne restignească pentru păcatul acesta, dacă vreau să întrecă cu noua lege pe toți ministrii dela Peșta, — pot să o facă.

Una să se știe, că acum nu mai suntem copii în fașă să ne poată fura oricine din leagăn. Suntem bărbați, cari vom forma un zid puternic în jurul bisericii noastre și vom rămânea la sânul ei, pentrucă ne poruncește glasul sângelui și al credinței.

† Moș-Vasile Aldea

A murit fericitul moșneag care văzuse cu ochii lui adunarea de pe Câmpia Libertății la 1848.

I-s'a împlinit și lui vâleatu!

Moș-Vasile Aldea, din comuna Veza de lângă Blaj, nu-și mai poartă oasele întârziate pe scoarța pământului. Moartea s'a milostivit de biata lui neputință bătrânească și l-a cules dintre cei vii, după o scurtă boală, în ziua de Sâmbătă, 3 Martie.

Cu dânsul se coboară în groapă cea din urmă mărturie a unor zile mari și glorioase. Moș-Vasile Aldea din Veza a fost, fără îndoială, singurul muritor din ținutul Târnavelor și al Secașului, care a putut să se laude, că a văzut cu ochii săi mărețea adunare națională de pe Câmpia Libertății dela Blaj, din 1848.

A mărturisit-o însuși de nenumărate ori cu ochii umezi de duiosie, că atunci, când a coborât Iancu dela munte cu cei zece mii de lănceri și de pușcași, dânsul era flăcăiandru cu mustăcioara mijită și își aduce aminte de toți tribunii și conducătorii poporului. Spunea de Bărnăuțiu, de Alexandru din Budăi, de Axente, de Cipariu și de steagurite albastre ale lui Vasile Moldovan de pe Câmpie. Știa de vlădicii cari stăteau la masa tribunilor și de soarele dulce, strălucitor, care învăluia noroadele între dealurile dela Târnava. Mii și zeci de mii de căciuli săltau în aer și ca tunetul răsunau strigătele de „Vivat Nația românească!“

Cerul îndurător i-a îngăduit apoi, să vadă și anul 1918, când „s'au pus jos“ dușmanii neamului nostru și s'a alcătuit în fața Mănăstirii dela Blaj „Consiliul Național“, care a spulberat pe jandarmii cu pene de cocoș ai lui Tisa. A văzut și „catanele“ Craiului românesc, învărtind hora unirii în piața lui Inochentie, în frunte cu „clericușii“ dela Bunavestire și cu Generalul Nicoleanu.

Iar de atunci în fiecare an, la prăznuirea zilei de 3/15 Maiu, Moș-Vasile Aldea din Veza era nelipsit de lângă Piatra Libertății, însuflețind cu pletele sale cărunte miile de școlari adunați din întreg cuprinsul țării. Părea santinela lăsată de Axente Severu, să străjuească, până la ultima suflare, semnul reînvierii Ardealului din somnul cel de moarte.

Și înainte cu 2 ani, Moș-Vasile Aldea a avut și fericirea nemărginită să primească pe fruntea sa înălbită, sărutul induioșetor, pe care, prin buzele marelui cărturar Nicolae Iorga și ale episcopului Nicolescu, i-l dădea un neam întreg!

Astăzi stăjerul bătrân dela Piatra Libertății și-a împlinit vâleatul și a lăsat locul său, să-l țină alt rând de oameni. Cei aproape 100

de ani ai săi, l-au copleșit și i-au smuis lincea din mână. S'a dus să se odihnească la umbra bisericii de pe coasta din față, ca și de-acolo să aibă sub ochi Piatra sfântă dela Târnava. L-au petrecut la groapă urmașii eranicilor și ai logofetilor dela 1848, clasele superioare ale liceului de băieți, cu mai mulți profesori și trimisul gazetei noastre.

A fost o înmormântare frumoasă și pătrunzătoare. Acelaș soare dulce, care a învăluit adunarea de pe Câmpia Libertății dela 1848, impletia cunună de raze pe racla străjuită de lumini și de cântăreți. Și lacrima satul întreg de-o priveală ca aceasta.

Dormi în pace străjer bătrân și veșnică fie pomenirea ta, pe meleagurile reinvierii noastre naționale!

A. MELIN.

Adunarea generală a ziaristilor din Ardeal. Duminecă în 26 Februarie s'a ținut la Cluj adunarea generală a societății ziaristilor din Ardeal (Sindicatul presei române din Ardeal și Banat). La această adunare au luat parte dintre ziaristii din Blajdnii Al. Lupeanu și Iuliu Maior. După ce s'a dat seamă de ceea ce a isprăvit această societate în cursul anului trecut, au fost aleși membri de onoare dnii Nicolae Iorga, episcopul Valeriu Traian Frențiu, ministrul Al. Lapedatu, deputatul Sever Bocu, pâr. Ioan Moța, generalul Moșoiu, și generalul Neculcea.

Comitetul cel nou, ales tot în ședința aceea, este: Dr. Gheorghe Stoica, președinte, Aurel Buteanu secretar general, Valeriu Pușcariu, cassar. Membri în comitet: Ion Clopoșel, I. Ilieșiu, I. Tolan, I. Montani, A. Cotruș, A. Lupeanu, H. Teculescu și M. Gomboș. Cenzori: Sept. Popa, Petruca și Vladimir Nicoară.

Un ceas care umblă într'una zece mii de ani. Un inginer din Berlin a făcut un ceas care, tras odată, umblă într'una zece mii de ani. El își va arăta acest ceas în curând oamenilor de știință, cari așteaptă cu mirare să vadă acest ceas-minune.

Grăunțe sufletești

Cum să ne cercăm conștiința.

Asemenea este omul păcătos unui bolnav. Precum adecă bolnavul cu cât este starea lui mai desnădăjduită, cu atât se crede mai aproape de scăpare, — iatocmai așa și păcătosul, cu cât este mai aproape de iad, cu atâta se crede mai curat și mai nevinovat.

Aceasta vine de acolo că prea mult ne iubim pe noi înșine, prea mult ținem bunăoară la avere, la neamul de oameni din care ne tragem, la frumusețea, la statura, la cunoștințele, la cuminența noastră. Sunt o seamă de oameni, cari așa de mult țin la sine înșiși, încât făuresc virtuți chiar și din păcate. De pildă, unii oameni nici când nu înșală, ei își trag numai chiulul pentru că sunt »inteligenti« și »subțiri; ei nu sunt mândri sau sumeți, ci au un caracter firm (tare). Asemenea sunt unii ca aceștia mamelor, cari n'ar observa la copiii lor o singură greșală, pentru cât bun e în lume, pentru că-i iubesc cu dragoste de maimuță. Dacă de pildă le spui că copilul lor mințește, îți răspunde: »Aș, da de unde, numai vi-se pare, el este inteligent«. Dacă le spui că copilul este prea lacom, se supără și-ți răspunde: »Doamne, cum mai sunteți și d-voastră, copilul meu e sănătos, deci trebuie să mânânce bine«. Din copiii unor astfel de mame însă nu se vor alege oameni de omenie nici odată ci niște derbedei și necrescuți, niște pierderă și ascute ovăs.

Să ne ferim deci de dragostea de mai-

muță, dacă voim să facem o mărturisire bună și cum se cade. Să ne purtăm dimpotrivă ea dușmani față de noi înșine, să nu ne scuzăm nici un păcat. Să facem asemenea dușmanului, care nu numai că nu ne scuză nici un păcat, ci dimpotrivă și în papură caută nod.

Pentru că să nu ne uităm nici un păcat, să luăm pe rând cele 10 porunci dumnezeiești, cele 5 bisericiești, păcatele de căpetenie, cele împotriva Spiritului Sfânt, cele strigătoare la cer și cele streine, apoi datorințele pe care le avem în statul în care ne aflăm și să ne întrebăm, care păcat l-am făcut și de câte ori. E bine să ne folosim de așa-numita oglindă sufletească, în care sunt înșirate toate păcatele pe cari le poate face un om, în formă de întrebări.

Dacă am săvârșit păcate de moarte adecă de acelea, prin cari pierdem harul sfințitor și astfel sufletul nostru este ca moș pentru raiu, trebuie să ne întrebăm, și de câte ori le-am făcut. Dacă nu ne aducem aminte de câte ori le-am făcut, să spunem că le-am făcut la lună, la săptămână ori la zi cam de atâtea ori. Că nu e tot una că am furat odată într'un an, ori în fiecare săptămână sau chiar în fiecare zi.

Păcatele ușoare nu suntem dator să le cercăm, e foarte bine însă, dacă le cercăm și pe acelea. O seamă de oameni însă fac tocmai potrivnicul, ei își spun în mărturisire toate păcatele cele ușoare, iar cele grele le trec cu vederea. Asemenea sunt aceia fariseilor, cari străcură țânțaru și înghițesc cămila (Mateiu 23, 24).

Astfel se explică, cum o seamă de oameni, cari se spovedesc în fiecare săptămână, nu se fac cu nimic mai buni decât au fost mai înainte.

Să nu uităm apoi, că sunt unele **împrejurări cari schimbă păcatul**. De pildă nu e de ajuns să spun că am furat când am făcut pagubă mare de aproapele meu ori când, servitor fiind, îl fur zilnic pe stăpânul meu, ci trebuie să spun: ar

Foița „UNIRII POPORULUI“.

Sfânta Geneveva

Intre sfinții ocrotitori ai orașului Paris, ba încă ai întregii Franțe, un loc de frunte îl ocupă sf. fecioară Geneveva, a cărei mijlocire la Dumnezeu de nenumărate ori au simțit-o toți aceia, cari se rugau ei. Dumnezeu a împodobit-o încă din copilărie cu dar după îndurarea sa nemărginită. Cu această grație sfântă a lucrat sf. Geneveva și a luat dela Dumnezeu cununa vieții vecinice, iar alții prin rugăciunile ei au câștigat ajutor la timp potrivit.

Sf. Geneveva s'a născut pe la 422, în comuna Nanterre, ținutul Paris. Tatăl său s'a numit Sever, iar mamă-sa Geronția. Când Geneveva era de 7 ani, adecă în 429, sf. German episcop de Auxerre și Lupus episcop de Froyes călătorind la Britania-mare au venit și în Nanterre. Poporul s'a grăbit la ei, ca să se poată împărtăși de binecuvântare. Intre poporeni s'a prezentat și mica Geneveva. Sf. German care a știut deosebi spiritele, între mulțime și-a fixat ochii pe micuța. Știricind numele ei și ai părinților ei, a descoperit, că pe această micuță a ales-o Dumnezeu spre a îndeplini lucruri mari. După aceea sărutându-i fruntea și înțelegând dela ea, că pe Isus l-a ales de mire, a binecuvântat-o și conducând-o în biserică a

oferit-o sărbătorește lui Dumnezeu. A doua zi a îndemnat-o la paciință, i-a dat un medalion de aramă adecă un ban de suvenir, pe care era semnul sfintei cruci și i-a zis: »Poartă acest medalion de suvenir la gât, pentru a-ți reaminti că ești mireasa lui Hristos. Desprețuește toate celelalte bijuterii«. Arhierii au călătorit mai departe.

Odată mergând Geronția mama ei la biserică, voia să-și lase acasă fetița. Micuța se ruga tare, să o ducă și pe ea la mirele Dumnezeesc, dar Geronția în mânia ei a lovit-o peste obraz, la ceea ce mama nesocotită imediat a orbit. Acum fetița conducea pe mama ei la biserică și în alte părți. Peste un an și nouă luni dela această nefericire reamintindu-și Geronția, de afirmarea sf. episcop German, că Geneveva e aleasă de Dumnezeu spre mari lucruri, a trimis-o la fântână după apă. Ajunsă la fântână fetița a plâns cu amar, fiindcă ea e cauza nenorocirii mamei sale. Dnpă aceea a tras apă și a dus ulciorul acasă făcând semnul sfintei cruci pe apă. Geronția și-a spălat de câteva ori ochii cu apa aceea, s'a rugat împreună cu fetița sa lui Dumnezeu și lumina ochilor și-a recăpătat-o în întregime.

La etatea de 15 ani, sf. Geneveva a luat din mâinile episcopilor din Paris vălul și după moartea părinților ei, a locuit în Paris la nașa ei. Amintindu-și aceste cuvinte ale Mântuitorului: »Unde sunt comorile voastre acolo vor fi și inimile voastre«. La mirele Dumnezeesc

se gândea adeseori, zile întregi le sfințea pe tru preamărirea inimei, și ca înclinațiile trupului să nu împiedece înălțarea sufletului inspirat, a recurs la mortificații corporale. În curs de 40 de ani, numai de două ori pe săptămână, Joia și Dumineca, mânca puțină pâine și legume păstăioase, în celelalte zile ajun complet. Numai în etate de 55 ani, la sfatul episcopului a început să trăiască iarăși cu lapte și cu pește, pentru păstrarea sănătății. Smerenia, curățenia fecioarei, inima bună și darnică în fața tuturor câștiga onoare, strălucia și toate virtuțile, ca un model între compatrioți. Pentru aceea spuneau despre ea, că umblă ca treisprezece după ea, încă și atunci când ea singură. Au înțeles adică cele 12 virtuți pe cari strălucea. Anume: Credința, ajunul, răbdarea, mărinimia, simplitatea, nevinovăția, dreptatea, înțelepciunea, iubirea, concordia, disciplină, curățenia.

Attila, regele Hunilor năvălind în Franța a umplut de frică pe locuitorii Parisului întrâtăta că se pregăteau mulți să părăsească orașul și să se retragă în cetăți mai întărite. Sf. Geneveva i-a reținut, profetind, că Dumnezeu va depărta acest dușman dela Paris dacă ajun și se roagă ca Ninivenii. Cei mai fricoși aprinzându-se de mânia, voiau să o arunce în fântână sau s'o ucidă cu pietri pe Geneveva și pe o amăgitoare. Într'aceia s'a prezentat un preot de Ancerre, pe care l-a trimis episcopul sf. German cu daruri la Geneveva. Acela

furat, făcând pagubă cam de atâtea sute ori mii de lei, și am furat zilnic câte atâtea dela stăpânul meu. Celce a intrat noaptea în casa cuiva, și, bătând rău pe proprietarul, i-a furat averea, nu poate spune numai atâtea: »Am furat«, că el nu a furat numai, ci și a răpit. Celce în zi de post a mâncat carne înaintea unora cari cu siguranța îi vor urma pilda, nu e destul dacă se spovedește zicând: »Am călcat legea postului«, pentru că el a dat și sminteală. Și iarăș furând, din biserică nu e de ajuns să spun simplu: »am furat«, ci »am furat din biserică«, pentru că a fura din biserică e sacrileg. Bătând pe tatăl meu sau pe mama mea, nu e de ajuns să spun: »am bătut pe deaproapele meu«, ci »l-am bătut pe tata ori pe mama«.

Ca cercarea conștiinței să nu ne facă prea mare greutate, e bine dacă ne-o cercăm în fiecare seară.

Iată ce zice în privința aceasta sfântul Ioan Gurădeaur: »Uite, tu ai o carte în care însemni toate cheltuelile de peste zi, să ai și o carte în conștiința ta, în care să-ți însemni păcatele zilnice! Înainte de a te culca și înainte de a te fura somnul, ia-ți cartea ta, care este conștiința, și adu-ți aminte de păcatele tale, ce ai păcătuit cu cuvântul, cu fapta ori cu gândul! Pentru că aceasta o poruncește prorocul care zice: »Mănați-vă dar nu păcătuiți; de ceace spuneți în inimile voastre, în așternuturile voastre să vă pară rău«. Peste zi n'ai avut vreme, că a trebuit să-ți vezi de afaceri. — Când te culci, nimenea nu te mai conturbă, nimenea nu mai bate la ușă, vorbește deci în inima ta și în sufletul tău: »Suflete al meu, iară am cheltuit o zi. Ce bine ori ce rău am făcut în ziua aceasta?« Și dacă ai făcut ceva rău, propune-ți, că în viitor nu-l vei mai face! Varsă lacrimi, aducându-ți aminte de păcatele tale; roagă-te lui Dumnezeu, și apoi adormi numai decât! Dacă ți-ai recunoscut păcatele tale înaintea Domnului, dacă ți-ai făcut socoteala cu tine însuși, și te-ai rugat lui Dumnezeu de milă, vei dormi liniștit«.

Un mare învățat, Scaramelli, ne dă tot în privința aceasta, următoarele sfaturi: N'ați băgat de seamă, cu câtă râvnă și punctuositate își încheie un gospodar zilnic bun socotelile? În fiecare zi își chiamă servitorii și-i întreabă, cât și pe ce au cheltuit. Apoi examinează însuși toate cheltuelile făcute, nu cumva au fost superflue ori peste măsură, ori nu cumva au fost prea sgârcite, ca toate să meargă în regulă. Intocmai așa trebuie să ne tragem socoata și cu sufletul nostru. În lumea mică pe care o purtăm în noi înșine, înțelepciunea este poruncitoarea, puterile sufletești și simțurile sunt servitorii și servitoarele care o ascultă. Înțelepciunea trebuie deci să cheme în fiecare zi la răspundere puterile sufletești și simțurile. Ea trebuie să cheme mai întâiu mintea și să o întrebe, că gândurile de peste zi nu cumva au fost sumete, dușmănoase, necinstite, și că pentru ce le-a dat frâu liber. Trebuie apoi să cheme voința, care va avea să dea seamă, nu cumva a făcut ceva nepotrivit cu legile dumnezeiești. Va întreba ochii, nu cumva au privit ceva necuviincios; limba, nu cumva a fost prea slobodă, vătămătoare, necinstită, dușmănoasă, răutăcioasă. Apoi va lua pe rând la răspundere urechile, simțul pipăitului, ceriul gurii și mâinile, și fiecareia îi va cere socoteala?

Cercarea zilnică a conștiinței ne va scuti de păcate de moarte, ne va păstra conștiința curată și ne va conduce la desăvârșire. Sfântul apostol Pavel zice: »De ne-am fi judecat pe noi singuri, nu ne-am fi osândit«. (I Cor. 11, 31). Și într'adevăr așa este. Dacă ne-am cerca zilnic conștiința, nu am fi amenințați nicicând de chinurile iadului. Să ne cercăm deci zilnic și cu cea mai mare râvnă conștiința; să nu lăsăm nici o cută a sufletului nostru nerăscolită; să căutăm chiar dinpotrivă mai ales cutele acelea ale sufletului nostru, cari se deschid mai greu. Să nu ne înșălăm pe noi înșine și mai cu seamă să nu încercăm a-l înșela pe Dumnezeu.

Iuliu Maior.

DE PRIN SATE.

„Răsplata muncii“

Tiur, la 5 Martie 1928.

Ziua de Duminecă a fost pentru noi românii gr. cat. din Tiur o zi de rară sărbătoare, pentru că ne-am convins cu toții, că mai marii bisericii noastre, nu uită de slujbele pe cari credincioșii le fac bisericii lor, de dragostea și îngrijirea ce i-o arată, ci la rândul lor se grăbesc să le arate recunoștința, și să le deie răsplata cuvenită.

În ziua de Duminecă s'a prezentat în mijlocul nostru iubitul și stimatul nostru protopop Aurel C. Domșa din Blaj, ca să facă publicarea rațiunilor pe 1927. Dsa a folosit acest prilej, ca după săvârșirea sf. liturgii, din ușa sf. altar să vestească poporul în cuvinte frumoase vrednicile, pe cari și le-a câștigat conștăntanul nostru *Iuliu Frățilă* în slujba de curator bisericesc pe carea a purtat-o mai bine de 40 ani și în fața noastră să-i atârne pe sumanul țărănesc *Medalia Răsplata Muncii pentru biserică*, între strigătele de mulți ani ale corului și ale întreg poporului adunat, în ochii cărora străluceau lacrimi de bucurie.

Păr. Berghian a mulțumit protopopului de cinstea arătată parohiei Tiur prin decorarea primcuratorului bisericesc, care de fapt și-a neglijat casa și economia, numai ca mai bine și mai cu spor, să poată chivernisi averea bisericii.

Fie sărbarea aceasta frumoasă din comuna noastră o pildă mult grăitoare și pentru alte parohii, unde oameni sfătoși și inchipuiți mișcă toate ca să poată ajunge curatorii la biserică, unde, dacă au ajuns odată, nu lucră nimica, așa că credincioșii de abia apucă să treacă vremea de 3 ani, să-i poată delătura și alege alții.

Încheiu cu dorința ca Dumnezeu să-l țină pe curatorul nostru Iuliu Frățilă încă mulți ani cu bine!

I. P.

Citiți „UNIREA POPORULUI“

reamintit Parisienilor cuvintele sf. German că Genoveva e aleasă spre mari lucruri dela Dumnezeu; și a reușit să liniștească poporul. La rugăciunile și ajunul sfintei Genoveva, Parisul a rămas mântuit de primejdie.

Cu onoare distinsă și cu încredere, s'a purtat față de episcopul Dionisie care odinioară în ținutul Parisului a suferit moarte de martir. Onoarea aceasta i-a îndemnat, că cu conlucrarea mai multor bărbați temători de Dumnezeu să zidească biserică prin colectă publică în onoarea sf. Dionisie.

Biografi fac amintire despre multe minuni, pe cari Dumnezeu le-a făcut la mijlocirea sfintei Genoveva. Precum: la zidirea bisericii sf. Dionisie descoperirea profetită a varului trebuitor sub rădăcinile copacului doborât tocmai atunci de furtună; tot atunci prin semnul sfintei cruci făcea să isvorască apa pentru muncitori. Orbi, îndrăciți, schiopi, surzi și scrintiți viadeca tot prin semnul crucii. Domolia vântul, abătea furtuna pe timpul secerii. Adeca sf. Genoveva a păstrat curățenia inimii; pentru aceea Hristos mirele ei a rămas cu ea și a preamărit-o. Chipul crucii lui Hristos îl purta cu ea iar iubirea lui Hristos în inimă: pentru aceea prin ea a fost și arătată puterea lui Hristos.

În Sâmbăta mare spre Paști întreagă noaptea o petrecea în rugăciuni spre onoarea învierii lui Hrisos. Odată s'a întâmplat, că însoțită de o societate de câteva femei blânde,

imitând obiceiul sfințelor femei din evanghelie, s'au dus în noaptea Paștilor la biserică sf. Dionisie să se roage. Mergând pe drum deodată lumina de ciară li-s'a stâns. Fecioarele parte de întunec, parte de tina cea mare s'au spăriat. Dar sf. Genoveva a cerut dela conducătoare lumina, a luat-o în mână și imediat s'a aprins și arzând a dus o fecioara în biserică sf. Dionisie.

Săracii din oraș pe timpul foametei s'au așezat în apropiere de Genoveva. Ea le împărția pâne; pentru că zicea: ce se dă săracilor, se dă Domnului nostru Isus Hristos. Minunat lucru, dacă viața curată e însoțită de iubire, pentru că fecioara fără iubire e ca lampa fără olei. Sf. Genoveva în privința aceasta a fost ca fecioarele înțelepte din evanghelie, cari cu lampe și cu oleiu stau gata spre primirea și însoțirea mirelui.

Viața bogată în binecuvântări a încheiat-o sf. Genoveva în 512 Ianuar 3. Și după moarte a rămas ocrotitoarea Parisului. Dumnezeu a ajutat de multeori în mod lămurit pe aceia, cari prin mijlocirea Genovevei i s'au rugat. În onoarea Genovevei au zidit o biserică mare, care în timpurile mai noi s'a redat destinațiunii ei vechi. (Aceasta a fost un timp Pantheon-ul din Paris).

Ce minunate sunt căile Domnului. Dumnezeu își alege femeie slabă, de uncală a îndurării sale, ca cu atât mai luminos să se vadă, că mâna lui Dumnezeu face minunile.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu și vor constata cât e de plăcut Domnul în toate năcazurile. Inima curată e ca grădina în care cresc florile mirositoare ale moravurilor bune și umezite prin roua îndurării lui Dumnezeu, produc fructe binecuvântate. Fericit cine păstrează inimii curățenie nevinovată, pentru că în chiliuța aceluia e Hristos, și cu el toată binecuvântarea.

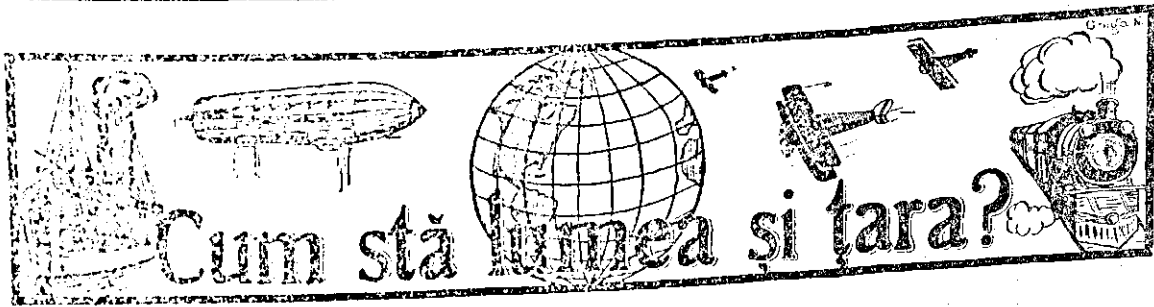
† Doamne Dumnezeule, aprinde în inimile noastre flacăra iubirii și fă ca să-ți plăcem și să-ți servim cu inimă curată iar mirele inimii noastre Isus Hristos, fiul Tău Sfânt să rămăe cu noi. Trimite îngerul Tău sfânt, ca precum în legea veche a păzit pe cei trei cuconi în cuptor, așa să ne păzească și să ne ajute să păstrăm nestirbită curățenia sufletului nostru, ntre flăcările isbucnitoare ale trupului și ale lumii. Pentru meritele fiului Tău unul născut Isus Hristos, ale fericitei Fecioare Maria și rugăciunile sfintei Genoveva. Amin.

După I. Zalka.

Zulnia Todica.

Pedeapsă numărul unu. Consiliul de războiu din Craiova a osândit la câte 20 ani muncă silnică pe căpitani Vintilă, Ciupeianu și Simonescu, cari au furat din banii corpului de armată suma de 10 milioane lei. Totdeodată i-a și degradat și silindu-i să plătească și spelele de proces de 8 mii lei.

Lupta împotriva planului de lege a Cultelor (bisericii)

Mirenii uniți mână în mână cu Arhierii — Parlamentarii uniți fără osebire de partid, au declarat toți că vor sprijini lupta Arhierilor — Protestul mirenilor dela Blaj către Inalta Regentă — Plecarea Inalt Prea Sfinției Sale Dr. Vasile Suciu la București

Planul cel nou de lege a cultelor, este acum de câteva zile pe masa Senatului și el se debatează mai întâi în comisia care se ocupă statornic de treburile bisericesti. Președintele acestei comisii este Mitropolitul Dr. Nicolae Bălan dela Sibiu, iar între membri sunt aproape toți șefii bisericilor din țară. Arhierii uniți sunt cu toții membri în această comisie.

Cum am scris și în numerele trecute ale gazetei noastre, biserica unită din Ardeal și-a arătat și până acum mai de multeori împotrivirea față de unii din paragraful noului plan, căci prin acei paragrafi s'ar deschide calea la o foarte îndârjită luptă între românii uniți și ortodocși, iar țara noastră are alte necazuri și nevoi, decât lupta confesională.

Arhierii bisericii unite au declarat că vor lupta cu toate armele legii împotriva noului proiect și nu se vor învoi nicidecum, ca paragraful cu pricina, să ajungă trecuți prin parlament și sancționați. În această luptă, Arhierii nu sunt singuri ci au alături de dânsii pe toți credincioșii bisericii unite, dela mirenii cei mai de frunte, până la întreg poporul unit din largul țării.

Oa o dovadă slujește știrea publicată de gazetele din București în ziua de Miercuri, 7 Martie, că parlamentarii uniți, fără osebire de partid, s'au adunat la o consfătuire în locuința dlui deputat Dr. Ioan Coltor și au declarat, că, fiind vorba de noul proiect, vor sprijini cu toții lupta pe care o poartă Arhierii împotriva paragrafilor împlicinați.

Alte dovezi mai sunt adunările de împotrivire cari s'au ținut de curând la Cluj, Gherla, Dej Blaj, Sânmărtin și aiurea, adunări s'au consfătuiri, pe cari mirenii le-au conchemat și tot ei au trimis și telegramele de protest către Inalta Regentă și către Miniștri.

Mare însuflețire a fost în consfătuirea dela Blaj, care s'a ținut în ziua de 3 Martie, și din care s'a trimis la Inalta Regentă următoarea telegramă:

**Inaltei Regente, Palatul Regal
București**

Credincioși bisericii române unite cu Roma, din Blajul istoric, intruniți, au luat cu îngrijorare cunoștință de dispozițiile proiectului de lege al Regimului Cultelor. Vă roagă cu toată stăruința să înlătu-

rați primejdia luptelor confesionale între fiii aceluiaș neam, cărora noul proiect le deschide cale și îndemn.

Credincioși români ai bisericii unite de pretutindeni sunt hotărâți să reziste și să lupte cu toată puterea împotriva unui proiect care nesocotește drepturile la viață și trecutul istoric al bisericii unite.

*Președinte dr. Gheorghe Borșan
Secr. dr. Augustin Popa*

A doua zi, Duminică în 4 Martie, chemat telegrafic, Inalt Preasfinția Sa Păr. Mitropolit Vasile a plecat la București, să vegheze și să îndrume apărarea drepturilor bisericii Sale. Știut este că I. P. Sfinția Sa este bolnav de ani îndelungați și îngreunat de urmările operației peste care a trecut în 1926. Cu toate acestea și cu toată opreliștea medicului său, Inaltul Păstor n'a pregetat nici o clipă să plece la îndeplinirea datoriei Sale. Și întreg Blajul a ieșit să-l însoțească la gară, preoți, mirenii, domni

O scârboasă crimă în lumea înaltă

— Un tânăr din „lumea mare“ dela București, lovește în cap pe-o cucoană și o jefuiește de 800 mii de lei —

Orașul București fierbe de vre-o săptămână, de valurile pe cari le-a stârnit fapta scârboasă a unui tânăr din lumea cea mai aleasă, care a încercat să ucidă pe-o cucoană mare, cu scopul de-a o jefui.

Cucoana care a pățit-o se numește D-na Leonida, iar tânărul George Gaetan, fiul unei familii foarte bogate, care și-a mâncat însă averea moștenită din părinți cu destrăbălări și cu netrebnicii.

Lucrurile s'au întâmplat așa, că dna Leonida, văduvă foarte bogată, în vârstă de 43 de ani, având prietenie mai de demult cu tânărul Gaetan, i-a spus acestuia într-o zi, că ar dori să cumpere niște bijuterii (pietree scumpe). Gaetan s'a legat să i-le câștige. Într-o seară cavalerul s'a dus la văduvă și i-a cerut banii, să-i aducă scumpețurile.

Dna Leonida a zis că-i dă banii, dar să capete în schimb o chitanță de primire, să aibă o dovadă la mână, până la aducerea bijuteriilor. Tânărul s'a simțit vătămat pentru aceasta și s'au luat la sfadă. Din vorbă'n vorbă au ajuns la bătaie, că văduva e femeie zdravănă și curajoasă. La un moment dat, Gaetan a scos din buzunar un ciocan și pocnind pe cucoană la cap, a răsturnat-o la pământ într'un lac de sânge.

După această ispravă a deschis sertarul

doamne, tineri și bătrâni. Ba chiar dintre ortodocși au fost de față.

Vorbind din inimile publicului întreg d. notar public Dr. George Borșian, adresat Inalt Prea Sfinției Sale o foarte calduroasă vorbire, dorindu-i deplină izbândă în calea în care pleacă, însoțit de inimile întregii sale turme.

Cu ochii umezi de lacrimi, dar cu fruntea înălțată și cu vorba hotărâtă mult iubitul Arhieriu a răspuns următoarele:

Glasul Păstorului

„Biserica unită n'are nici o pagină neagră în trecutul ei. Poporul românesc nu poate dori și nu poate cere desființarea acelei bisericii care i-a dat conștiința națională și lumina. Zic, poporul românesc, pentru că este evident, că un singuraticu au gândul criminal de a desființa. Noi arhierii voștri, însă vom fi la locul nostru, la datorie. Nu suntem năimiți, nu suntem plătiți, ci suntem preoți ai lui Hristos, iar pentru Hristos și pentru credință a suferi nici când nu e prea mult“.

Uruitul trenului care pleca, a fost copleșit apoi de nesfârșite urale și, degeam, ochii Păstorului învaluiu cu neîncredere brațele înălțate spre jurământ. Iar celea două turnule ale Catedralei lui Inochentie Micu străjuiau în dreapta, ca stâlpi de grănit, nebiruiți încă de nici o primejdie.

Ce mai e nou în politică

În afară de frământările din jurul noului plan de lege a cultelor, politica țării noastre n'a avut nici un moment mai însemnat în săptămâna care trecu. În parlament se debatează legea standardizării (clasării) cerealelor, pe care a criticat-o aspru d. Mihalache. Incolo s'au ținut o adunare mare la Galați de către Național-țărăniști.

cu bani și luând la sine 800 de mii de lei, nefericitul cavaler s'a făcut nevăzut, sărind pe fereastră, fără să-l simtă nime dintre servitorii casei.

Foarte curând, Dna Leonida a fost găsită de slujnica ei, întinsă pe jos, cu capul plin de sânge și casa vraiste. A mai avut însă atâta putere să zică: Gaetan, apoi și-a pierdut conștiința. Pe-o masă aproape, poliția sosită la fața locului a aflat însă ciocanul și o sticlă cu benzină.

Cucoana a fost dusă la spital și încă în aceea noapte doctorii au trebuit să o opereze și să-i scoată un ochiu, care se scursese de loviturile cavalerului.

Tânărul Gaetan, la rândul lui s'a dus liniștit acasă, s'a spălat de sânge și îmbrăcându-se în alte haine, a hoinărit până dimineața prin oraș plimbându-se mai târziu chiar pe Calea Victoriei, prin inima Bucureștilor, ca și când n'ar fi întâmplat nimica..!

S'a dus apoi la scaldă și, spre seară, la sfatul unui prieten, căruia i-a povestit celea trecute, s'a înștiințat singur la poliție.

Poliția l-a scotocit prin buzunare și a găsit banii, toți mânjiți cu sânge. Mai și cătușise din ei vre-o câteva zeci de mii..! Luând întrebări a povestit lucruri foarte urite, deslușind noroiul și scârba în care se tăvăleşte seamă de lume din București, în zilele noastre.

Ba cică el, și cu dna Leonida, făceau și „afaceri”, câștigând milioane cu intervenții pe la reforma agrară.

Gaetan se află acum în mâinile procurorului, se trudește, să descopere toate amănunțele urâtei crime. Omul legii se silește mai ales în ruptul capului, să afle, cum a ajuns sticla cu benzină pe masă la dna Leonida? Căci se bănuiește, că a adus-o Gaetan, care avea de gând, ca după omor, să toarne bensina pe jos și să dea foc casei, să ardă toate urmele groazniciei sale fapte. Bănuiala e întărită mai cu seamă de împrejurarea, că la Gaetan s'au aflat în buzunar două cutioare cu chibrituri, cu toatecă el nu e fumător.

Iată unde duce viața ușuratică și goana după plăceri pe nemuncite!

La crimă, la rușine și la temniță!

Iarăș se înmulțesc tâlhăriile

Spargere îndrăzneală la două bănci din Cluj. — La Orăștie niște ticăloși și-au încercat „norocul” la trei școli într-o noapte.

De-o vreme încoace borfașii de pe la orașe iarăș s'au apucat de lucru. Tot mereu se aude, ba de aci, ba de colo, de câte o tâlhărie îndrăzneală.

În noaptea de Miercuri spre 1 Martie, niște bandiți au intrat în localurile *Băncii pentru comerț și industrie* din Cluj și sfledind cassa de fier, au cotorbăit după bani. N'au avut însă mare noroc, căci bani mulți n'au găsit, decât acții și alte hârtii de valoare, cu cari hoții nu se îmbracă. Asemenea hârtii n'au preț decât în mâinile proprietarului leguit și hoții nu le vor putea schimba.

Din spărturile pe cari le avea cassa de fier a băncii, s'a constatat însă, că hoții carii le-au făcut și-au cunoscut „meseria” într'un chip uimitor. Ei au lucrat cu celea mai perfecte unelte. Au tăiat cu ele prin pereții de fier ai lăzii, ca prin mămligă. Poliția a rămas cu gura căscată, văzând așa „lucrătura”.

În aceeași noapte, aceeași hoți au spart o a doua bancă din Cluj, de unde au luat 60 de mii de lei, iar de hârtiile de valoare nici nu s'au atins. Apoi văzând bagseamă, că la bănci n'au avut noroc, bandiții au spart și puicurile cu bani dintr'o prăvălie cu ghete, dar — ceasul rău! — nici acolo n'au aflat pleșca pe care o nădăjduiau. Prăvălia își plătișe cu o zi mai înainte funcționarii și nu avea în cassă mare lucru. Astfel și-au scuipat cu ciudă în sân și luându-o la tâlpășiță, au zis: Păcat de scule și păcat de meșteșug!

Poliția le-a luat însă urma și pe când se tipăresc aceste șire, ei vor fi la răcoare cu scule cu tot.

O și mai ticăloasă tâlhărie s'a întâmplat tot în săptămâna trecută, la Orăștie. Acolo bandiții n'au avut îndrăzneala să-și caute „norocul” pe la bănci, ori pe la niscaiva prăvălii, după obiceiul borfașilor, ci au spart, pe rând cancelariile alor, *trei școli*, căutând bani acolo, unde de obicei nu sunt, de cât caete și plivase. Au spart astfel pulpitrele dela Școala primară de fete, dela Școala medie de fete. La cele dintâi n'au găsit nimica, dar la școala medie de fete au jefuit niște bieți bănișori adunați de secretară din taxele dela copile și păstrați într'un puic de masă. Cu aceștia s'au cam mai dus și duși sunt...! Ca și cei cari au jefuit Liceul de băieți din Aiud mai dăunăzi.

Mare stricăciune s'a mai sălășluit între oameni în aceste vremuri! Nici școlile nu sunt ferite de spurcata lăcomie a tâlharilor.

Citiți „Unirea Poporului”.

Lupta între frați a început

Ce dureros lucru, scumpi cititori, că ura între frați a ajuns în popor, a devenit un păcat strigător la cer, ca păcatul lui Cain care a omorât pe fratele său.

Să vă aduc o pildă, care se 'ntâmplă în comuna Chesler din jud. Târnava mică. Aici sunt două confesiuni: gr. cat. și ortodoxe. Credincioșii sunt împărțiți la amândouă bisericile. Până acum de curând au fost pașnici. În anul 1925 însă iarna, tot prin Ian. Februar iar se vorbea ca și acuma de legea bisericilor și a averilor bisericesti și de treceri. Atunci se încinse focul. Era numai un plan de lege, și unii dintre frații ortodoxi au început a striga pela adunări, în crișmă chiar, că acum e gata a voastră a uniților, — papistașilor, — n'o să vă mai faceți voi biserică ungușilor. Iar unii începură cu vicieșug, — începură să meargă acasă la uniți și să-i desmânte, că dacă vor trece la ei, scapă de repartiție, că trec cu avere cu tot, că dacă rămân la uniți nu li de ajuns nici un milion să-și facă biserică și câte minciuni toate numai să înșele pe uniți.

Astăzi că iar se vântură „planul” legii bisericilor, zavistnicii și-au luat iar straița cu misiunile, și prin crișmă și adunări impart iar averea bisericii unite, — spunând că numai cădelnița o vor lăsa uniților.

O, fraților de orice confesiune, cari veți citi aceste, scârbiți-vă pân' în adâncul sufletului de așa păcate.

Căci la edificarea unei șuri, grajd ori chiar coteș, — vă ajutați unul pe altul cu lucru și indemnul, pentru edificarea unei biserici sfinte, locaș de închinare și mângâiere sufletească pentru casa Domnului, nu e păcat să nu ajuți cu lucru, cu bani chiar și cu indemnul? Dar ce păcat, ce răutate fac aceia cari nu numai că nu îndeamnă și ajută o sfântă biserică să se edifice —, dar vreau să o nimicească și pe aceia care e, — o hulesc și o batjocoresc, vrând să răpească și sute de suflete și mai des unii cari n'au nici o credință. Nu-i asta un păcat împotriva lui Dumnezeu, — care nu se poate ierta? nu-i asta un păcat mai mare ca a lui Cain, care a ucis numai trupul fratelui său Abel?

Scumpi cititori cu suflete creștine, astea sunt rele și păcate mai mari ca războiul, boalele și foametea *e războiul contra sufletelor e războiul diavoleș împotriva credinței*, de cari să ne ferească Dumnezeu scumpul neam și țară pentru care ne-am jertfit și pe care o iubim cu toată căldura inimilor noastre.

Un om cu frica lui Dumnezeu.

Legea cultelor și bapțiștii

Cetesc din mai multe ziare, ce frământări se fac pentru bunurile bisericilor, în cazurile dacă credincioșii unui cult trec la alt cult, să treacă și averea bisericii în proporție cu credincioșii?

Se pune marea întrebare juridică, dacă averea e a cultului sau a membrilor?

Eu nu voesc să discut această întrebare ei numai aduc un argument pentru adevărarea proverbului „Când doi se ceartă al treilea râde”.

Celea 2 bisericii naționale se frământă pentru proiectul de lege, resp. averile bisericilor lor în cadrul proiectului, în timp ce dintre credincioși trec la cultul baptist.

Pun întrebarea, care cult se va bucura de binefacerile articolului referitor la bunurile bisericesti din legea proiectată?

Eu nu voesc să răspund acestei întrebări, ci numai o aduc ca argument pentru cei în drept.

Un bun român.

Suntem în postul mare, când fiecare creștin adevărat se îngrijește înainte de toate de mântuirea sufletului. Pe lângă cercetarea bisericii nimic nu ne poate ajuta mai mult la aceasta, decât cărțile bune scrise anume pentru acest scop. Între acestea se pot număra cu drept cuvânt și cărțile scrise pe înțelesul tuturor de profesor Iuliu Maior și apărute în biblioteca „Cărțile Bunului Creștin”, în care au apărut până acum 5 cărțile, dintre cari trei s'au și gătat, cu toate că au fost tipărite în mai multe mii de exemplare. Nu mai sunt decât două, numărul 4: „Darul lui Dumnezeu” și numărul 5: „Adevărata ferietre”, cari se vând cu câte 6 lei exemplarul, adăugându-se și porto postal de 2 lei, la Librăria Seminarului Teologic Blaj, j. Târnava Mică.

Câți studenți evrei sunt la București. Ca să ne facem o idee cum se înmulțește numărul evreilor în diferite posturi, vom pomeni, că gazeta ungurească-evreiască din Cluj „Keleti Ujság” arată că numărul studenților universitari evrei la București este de 600—700. Dintre aceștia cei mai mulți sunt basarabeni, pentru că cei din Vechiul Regat și Ardeal, fiind mai bogați, studiază în străinătate.

O moartă vie. O întâmplare ne mai pomenit de îngrozitoare s'a întâmplat zilele trecute în orașul Milano din Italia. O fată de 24 ani, Maria Boltesini, era moartă de 24 ore. Lumea se adunase deja la îngropăciune. Preotul începuse tocmai să-i dea cea din urmă binecuvântare, când o rudenie de aproape a moartei se apleacă spre moartă și o sărută pe față. În clipita aceea moarta își deschide ochii, privește luminile aprinse, pe preotul îmbrăcat, lumea adunată, își adună apoi toate puterile și sare din sicriu, spre spaima tuturor celor de față. Ea adevărat era numai leșinată, nu moartă.

Trecerea oceanului cu o luntre. Un marinar bătrân de 75 ani a plecat, în tovărășia alor doi prieteni ai lui, din portul Rotterdam, cu o luntre cu motor spre America. El nădăjduiește să facă drumul acesta în două luni. De înecat nu se teme, pentru că luntrea e făcută de așa, că nu se poate răsturna.

Acelaș lucru l-a făcut înainte cu câțiva ani un marinar francez, care a trecut oceanul cu o luntre fără motor, mânăta cu vâsle, în curs de un an și jumătate.

Cât s'a beut și fumat în Valea Jiului într'un an. Nici nu ne putem da seamă, cât de mult se bea și se fumează la noi. În Valea Jiului de pildă, adevărat în comunele din jurul Petroșenilor, Petrila, Vulcan și Aninoasa s'a beut în anul 1927 beutura bețivă în preț de 50 milioane 91 mii 450 lei, iar tutun s'a fumat cam tot atâta.

O sută de milioane date în vânt și beute, tot e cam mult.

Și lupilor le plac ouăle. Doi evrei din Târgu-Mureș au plecat zilele trecute cu căruța pe sate, ca să cumpere ouă. Venind dinspre comuna Sânbenedic, le-a eșit în cale o haită de lupi. Căii au început a sforăi și apoi au luat-o la sănătoasa, răsturnând căruța plină cu peste 700—800 de ouă în șanț și rupând hățurile. Bieții evrei, ce erau să facă,

au luat-o și ei la fugă. Dela o vreme, ostenin-du-se, s'au uitat înapoi. Când colo ce să vezi! Vreo 7—8 lupi mâncau din greu la ouă. Au fugit mai departe până în comuna apropiată, de unde apoi au venit oamenii înarmați cu furci de fier, cu coase și cu topoare, și au alungat lupii, ale căror boturi erau galbene deabinelea. Căii nu i-au găsit decât în comuna a treia, cu hamurile și hățurile rupte și plini de răni.

Mireasa a căzut în fântână. Fata Ana Laczó din Râmetea Giurgeului era cea mai frumoasă fată nu numai din sat, ci și din împrejurimi. Era logodită cu un fecior tot pe atât de frumos și era gata de cununie pentru zilele din urmă ale căsătoriei. Înainte de cununie cu câteva zile ea se duse la fântână ca să aducă apă. Cum în jurul fântânii era ghiță mare, a lunecat cu cumpăna fântânii în fântână. Casenii i-au sărit numai decât într'ajutor, dar a fost prea târziu, căci n'au putut-o scoate decât moartă.

Le-a trebuit măritiș. Mai rar așa păcălă cum au pățit două fete unguroaice din Cuișdiul săcuiesc de lângă Târgu-Murăș. A venit la ele țigancă Róstás Maria și le-a spus că ea le va face ca în câteva săptămâni să se mărite. Fetele săracele s'au increzut și i-au făgăduit țigancii tot felul de bunătăți. Țigancă atunci le-a spus că pentruca să-și poată face mendrele, ele trebuie să părăsească numai decât locuința și să facă mai multe mătânii în țintirim. Fetele au plecat, iar țigancă s'a apucat de căutat prin lăzi. A aflat 3500 lei, mărgelă, panglici, șorțe și tot felul de cărpe de mătăasă. Le-a luat și le-a ascuns în coșară, și apoi s'a prefăcut că se roagă.

Sosind fetele acasă, au aflat-o adâncită în rugăciuni. Vestindu-le bucuria, să se vor mărita în cel mult 2 luni, fetele i-au mai dat două șunci, 5 kilograme slănină, și cam o mierță de făină.

După ce a mers însă țigancă, dau să-și scoată din ladă cărpele de mătăasă, și abia atunci bagă de seamă, cum le-a păcălit țigancă. Fug la jandarmi, cari după multă căutare pun mâna pe țigancă și o duc la tribunal.

Zilele trecute țigancă a fost osândită de către tribunalul Târgu-Mureș la opt luni închisoare.

Adevărată bătaie a lui Dumnezeu. Pădurarul Francisc Loidl din Franzdorf de lângă Reșița a observat Dumineca trecută, că cineva vrea să intre în casa lui din marginea pădurii. A deschis fereastra și a puscat după hoț. Acesta a luat-o la sănătoasa în pădure. Loidl i-a urmărit. Deodată aude un sbierăt îngrozitor. Ce să vezi! Cinci lupi se înfruptau din ciolanele unui om. A descărcat pușca și a omorât trei lupi, ceilalți doi au fugit. Dimineața a mers în pădure și a văzut cu groază că cadavrul ciopărtit este al țiganului Ioan Colojoară, care fusese hoțul după care pușcase el.

Un vagon eșit din șine se răstoarnă asupra călătorilor cari așteptau în gară. În Belgrad, capitala Iugoslaviei, a intrat în gară un tren care sosia din orașul Sabotija. Ajungând în fața garii, un vagon a eșit din șine și s'a răsturnat pe călătorii cari erau să se urce în tren. Pe o domnișoară a chiar omorât-o, iar pe vreo patru călători i-a rănit.

Treizeci și șase de inși arși de vii. În orașelul Moriato din Italia s'a făcut un cinematograf într'o casă zidită din lemn. Lume multă privia icoanele mișcătoare, când deodată s'a aprins filmul (fășia de celuloză, de pe care se aruncă icoanele mișcătoare pe pânză), iar din film s'a aprins casa. Oamenii au rămas

bui măciți, nu știau cum să scape din pierzare, se loveau și se îndesuiau ca nebuni. Urmarea a fost că mai mulți inși nu au putut scăpa din casă, arzând de vii. Până acuma au scos de sub dărâmături 36 de morți arși scrum iar vreo 40 au suferit arsuri grozave, așa că unii dintre ei nu vor putea scăpa cu viață.

Cum prigonesc Mexicanii biserica.

1. Nici o societate religioasă de călugări sau călugărițe nu poate să se ocupe de educația (creșterea) tinerimii. 2. Călugărițele cari fac pe dascălițele nu pot locui în mănăstiri, ci în oraș, ca persoane particulare. 3. Ele nu pot purta rasă (hairt) călugărească. 4. Ele nu au voie să exprime (spună) nici când numele lui Dumnezeu înaintea elevilor. 5. Nu pot avea capelă (biseriță proprie) aceea trebuie să stea închisă. 6. Nici un preot n'are voie să intre sau să cerceteze vreodată vreo școală. 7. În școli nu poate să fie nici o emblemă (semn) religioasă, ca cruce, icoană. 8. Nici un elev nu poate purta pe piept cruce sau medalie.

În urma acestor legi până acuma au fost deținute cam 250—500 de călugărițe, cari se află parte în temnițe, parte sunt deja omorite. Zilele trecute poliția a deținut pe directorul, pe 17 profesori și pe 8 elevi ai unei școli catolice, pentru că a aflat că aceștia au învățat ceva și din religie. Tot asemenea a deținut pe toți elevii unui seminar.

Producțiune școlară

Elevii școlii primare de stat din comuna Ighieșul nou, județul Târnava mare, de sub conducerea dlui *Pompiliu Busan*, învățător, au aranjat o producțiune teatrală în seara zilei de 25 Februarie 1928.

Între altele s'a jucat și piesa „Fetița Orfană” de *A. Lupeanu-Melin*, care a avut o reușită foarte frumoasă și pe bina unui teatru sătesc.

Fetița Orfană a fost reprezentată de Maria Luca elevă în clasa VI-a, piticii au fost reprezentați de mai mulți băieți din clasa III-a de sub conducerea dlui învățător Gorun Vichente; iar lelele de fetițele din cl. IV. Marțolea a fost reprezentată prin Elena Bucșa, elevă în cl. V, Zefir prin Valer Bucșa elev în cl. VII, un elev vrednic de toată lauda; iar Greer a fost reprezentat de doi elevi din cl. VII și anume: Doctor Emanuil și Popa Achim, de asemenea foarte bravi. Zinele prin: Maria Aibu, Maria Nistor, Mărioara Radu, Olimpia Șofar și Lucreția Radu, sfânta Duminecă prin Maria Dragomir.

A luat parte numeros public care a rămas emoționat de frumuseța acestei piese.

La finea producțiunii băieții din clasa VII au jucat „Călușerul și bătuța” care de asemenea a reușit foarte bine.

Producțiunea având scop cultural s'a făcut fără taxă de intrare. **Correspondent.**

De cari plante s'au folosit oamenii cei dintâi

Cercetându-se rămășițele de plante din jurul locuințelor de pe apă, în cari se spune că au locuit cei dintâi oameni, s'a aflat, că acei oameni pentru clădit folosiau lemnul de fag, de brad și de măr. Pentru hrană folosiau merele pădurețe și fasolea. Mâncau și alune. Făceau pâine din mei și chiar și din grâu. Pentru țesut folosiau fășii de tei și de cânepă. Inul nu-l cunoșteau. În loc de așternut în paturi folosiau frunze de mesteacăn și de brad, le plăcea însă mai mult așternutul din mușchi.

Ingrășemintele artificiale (chimice) și întrebuințarea lor

de Nicolae Pop
profesor de economie.

(Continuare)

Salpetru de Chili se va întrebuința primăvara, înaintea dezgropării vițelor, când se va presera pe jumătate: cealaltă jumătate, adică 50 kg. se va presera când lăstarii mițădițele sau lujerii au ajuns la înălțime de 2—3 palme. Timpul cel mai potrivit pentru întrebuințarea salpetrului de chili e înaintea prășilei sau sapei de ogor, sau sapei mari, când se va presera amestecat în nisip sau rumeșăiură de ferastrău, întotdeauna după ce roua se va fi uscat, pe timp frumos, în mod egal prășindu-l sau săpându-l pe rouă. Chiar în primul an, butucul se va întări foarte mult și atunci vom obține 50—60 hectolitrii de fiecare jugăr coteștral. În primul an, dacă vițele sunt slabe nu vom obține surplus însemnat de recoltă, producția va fi însă cu atât mai mare în anul viitor, dacă continuăm cu aplicare sistematică a îngrășămintelor artificiale.

La viiele din deal nu e nevoie de potasiu, vom presera deci toamna numai 200 kg. superfosfat, în acelaș mod ca la viiele nisipoase. Dacă îngrășăm viiele noastre din 2—3 ani cu baligar, vom întrebuința în fiecare primăvară, sau în anii când viiea n'a fost îngrășată cu baligar 100 kg. salpetru de Chili, împărțite în două părți precum se procedează la viiele nisipoase. Aceste îngrășăminte artificiale sau chimice, nu numai vor spori producția, ci vor grăbi și coacerea strugurilor sporind conținutul în zahăr al mustului, dându-ne un vin mai bun, și mai prețios.

8. *Ingrășarea terenurilor pentru cânepă și în cu îngrășăminte artificiale.* Dat fiind, că cânepa și inul au fibrele prea groase când terenul e îngrășat cu baligar, în timpul din urmă se întrebuințează de obicei îngrășăminte chimice de superfosfat și anume, câte 200 kg. de fiecare jugăr coteștral, în care caz, fibrele devin mai puternice, firele mai fine și producția mai uniformă și mai prețioasă în toată privința.

9. *Ingrășarea sau gunoarea livezilor fânețelor și răturilor.* La noi gunoarea sau îngrășarea livezilor, fânețelor și răturilor, este detot rară. Pe la orașe doară aflăm pe câte cineva, care ține vaci cu lapte, și cari își gunoeste sau îngrășe fânețele sau răturile. În Germania fiește care piugar își gunoeste și îngrășe sistematic terenurile de cosit, livezi, fânețe, rături, ș. a. Urmarea este, că nemții iau de 2—3 ori atâta fân de pe un jugăr cât luăm noi. Să urmărim experiența nemților. Să ne grăpăm bine în toată toamna livezile, fânețele și răturile. Prin grăpatul acesta sterpim mușchii și se înleznește intrarea aerului și umezelei de iarnă în pământ.

Imediat după grăpare se imprăștie de fie care jugăr câte 200 kg. superfosfat cu potaș, care se introduce în pământ prin influența ploilor de toamnă și a umezelei de iarnă, sporindu-se astfel într'un mod extraordinar recolta de fân. Spre a obține un spor și mai mare a producțiunii, vom mai imprăștia primăvara și câte 50 kg. salpetru de Chili de fiecare jugăr.

Prin aceasta procedare, nu numai că vom întreține rodul sau producția livezilor, fânețelor și răturilor rele, dar vom obține și un fân de o calitate mult mai bună pe care îl consumăm vitele cu plăcere și care le îngrașă. Dacă în fiecare toamnă ne grăpăm livezile, fânețele și răturile, și la fiecare 2 ani le îngrășăm în modul descris mai sus, vom putea fi siguri, că vom obține o recoltă îndoită și întreită, și prin urmare vom putea nutri vitele mai bine și în număr mai mare ca până acum.

Un exemplu va ilustra cele spuse mai sus.

Un jug. catastroal de fânaț negunoit sau neîngrășat, ne dă la an 2900 kg. fân. Îngrășat cu superfosfat 5040 kg. și îngrășat și cu potasiu 7030 kg. fân.

10. *Ingrășarea chimică a lucernei a trifoiului și a terenurilor pentru masere linte, bob și măsăriche.* Aceste plante sunt în stare a-și procura azotul necesar din aer cu ajutorul frunzelor și rădăcinilor prin urmare nu au nevoie într'atâta de gunoi de grajd, ci de îngrășământ cu conținut de fosfor. Înprăștierea superfosfatului, câte 200 kg. la jugăr (300 la ha.) se face la prima arătură, după care se va face a doua arătură pentru sămănat. Este bine, ca înaintea sămănatului să dăm acestor plante și câteva care de gunoiu de grajd. Aceasta, pentru că în stratul prim al dezvoltării, să-și primească azotul din gunoiul de grajd, urmând, ca atunci când plantele sunt mai mari, să-și primească azotul necesar din aer.

Trifoiștile ori luțerniștele bătrâne, ori slabe, se pot îmbunătăți, dacă toamna le grăpăm bine cu grăpă grea și ascuțită, după care înprăștiem de fiecare jugăr 150—200 kg. superfosfat.

11. *Gunoirea sau îngrășarea pomilor.* Pomii noștri rodesc în general slab, din cauză, că nimeni nu se ocupă de îngrijirea, curățirea, gunoirea sau îngrășarea lor, cu toate că prin îngrijire, curățire și îngrășare sau gunoire am obține o recoltă cu mult mai mare. Pentru a îngrășa pomii, trebuie să săpăm locul cât ține coroana pomului, înprăștiind apoi toamna pe locul săpat gunoi de grajd și câte 3—4 kg. superfosfat de fiecare pom. Pe lângă aceasta gunoiu, dacă vom mai înprăștia sub fiecare pom și câte 3—4 kg. praf de var, îi vom mări și mai mult producțiunea.

Dacă nu avem gunoiu de grajd, atunci înprăștiem toamna 4—5 kg. superfosfat cu potasiu sub fiecare pom; *primăvara vom mai da și câte 1—1½ kg. salpetru de Chili.*

12. *Ingrășarea sau gunoirea grădiniilor cu zarzavaturi sau legume.* Zarzavaturi sau legume frumoase și bune nu putem produce decât în pământ bine și adânc arat sau săpat și bogat sau abundent gunoit sau îngrășat. Ori cât de bine și abundent ar fi gunoit pământul cu gunoi de grajd, la zarzavaturi sau legume, venitul ar fi de 4—10 ori mai mare, dacă pământul ar fi îngrășat cu superfosfat.

Superfosfatul îl vom înprăștia câte 2—300 kg. de jugăr timpuriu, primăvara înainte de a ara sau săpa în pământul argilos, humos și mijlociu. Dacă pământul e nisipos, în loc de superfosfat vom înprăștia în aceeași cantitate superfosfat cu potasiu. Dacă nu s'a gunoit pământul cu gunoi de grajd, ori numai puțin, atunci în afară de superfosfat, vom înprăștia la fie care jugăr și câte 100 kg. salpetru de Chili, înprăștiindu-l în două rate și totdeauna pe timp uscat, după ce a dispărut roua: jumătate imediat după ce am sămănat, iar cealaltă jumătate cu 4—5 săptămâni mai târziu. Cu o astfel de gunoiu sau îngrășare nu numai că ajungem la cea mai mare recoltă, dar zarzavaturile sau legumele obținute sunt de cea mai bună calitate.

O cultură rațională și rentabilă a pământului se poate face azi, numai prin întrebuințarea în măsură cât mai mare a îngrășămintelor chimice sau artificiale. Numai folosind îngrășămintele artificiale, chimic, vom putea produce două spice acolo, unde mai înainte producem unul, două care de fân, unde până aci producem un cărucian, 1—2 litri de must de fie care butuc de viță sau 4—6000 litri de fiecare jugăr în loc de 800—1000 litri de must la jugăr cum se întâmplă dacă via nu e gunoită sau îngrășată cum trebuie și cum se cere.

Ajută-te și, și Dumnezeu te va ajuta!
(Sfârșit)

Din viața cooperativelor

Măriți-vă părțile Sociale

Parte socială se numește suma depusă de fiecare cooperativ, membru, drept capital social atât la cooperativă cât și la banca populară. Suma totală a părților sociale va da capitalul instituției cooperatiste.

Înainte de aceasta cu 6—7 ani când s'a înființat cooperativă sau banca s'au subscris părți sociale de 50 Lei, cari s'au vărsat complet, iar alții n'au crezut de cuviință nici atât ca să depună această sumă în întregime. Alții au vărsat câte 100,—200 Lei. Tot capitalul social adunat la un loc nu făcea mai mult de 10-20.000 Lei, cel mult 30.000, Lei. Au început să lucreze. S'au cam poticnit. Și s'au mirat de ce nu merge treaba.

De ce nu merge treaba? Apoi să vă răspund eu! Nu poate merge treaba pentru că suma capitalului e prea mică. Vă pun o întrebare. Dacă cineva are un car hodorojit cu 3 roate și o mârțoagă oarbă, poate ca acest om să facă treabă cu cărușia? Știu, veți răspunde răsând, apoi chiar și țiganul corturar are grije ca la carul lui să aibă patru roate. Dar cu toate acestea îi încredințezi acestuia vre'o cărușie? Ferească bunul Dumnezeu va zice orișicare. Ei vedeți, dragii mei, cooperativă sau banca cu 10-20-30.000 Lei capital e ca și hodoroga de căruță, despre care am povestit. Atâta e doar deosebire că cooperativă cu 10.000 Lei capital e car cu o roată, cu 20.000 Lei capital, e cu două roate, cu 30.000 Lei capital, e cu trei roate și abia 40.000 Lei capital îți dă carul cu patru roate, dar îți mai trebuie și cal. Așa-i? Dar e plugar acela care în grajd are numai o capră? Chiar două tot atât! D'apoi ce ați zice dacă acest om ar pleca la arat prințând la jug caprele? Ați râde de v'ați prăpădi! Nu-i așa?

Apoi să știți iubiți cooperatori, că Dvoastre sunteți toți plugari cari ați prins capre la jug, atunci când credeți că cooperativă va putea să lucre ceva atunci când fiecare depune 50, 100 chiar 200 Lei. Și apoi vă mirați încă pe deasupra că nu se poate ara cu două capre...? Și strigați cu gura mare că cooperativele și băncile nu va aduc nici un folos. Par'că vei vedea tu spic de grâu unde ai arat cu... capre! Oei de făcut? Foarte simplu: prinde boi la jug și atunci va merge lucrul! Și Dvoastre cooperatori dacă veți avea Capital cumsecade, cel puțin 50-80.000 mii Lei la un loc vă veți putea apuca serios de lucru. Până atunci, — ba.

Ou ce să începem deci?.. Măriți-vă

părțile sociale! Atunci când fiecare membru va avea cel puțin 500-1000 Lei, parte socială, atunci când cooperativă și banca va avea un capital de cel puțin 60-80-100.000 Lei, atunci vă garantez că, cu chibzuită conducere, instituția cooperatistă, fie ca bancă sau cooperativă, vă va aduce foloase simțitoare, așa precum le aduc și astăzi acolo unde lucrează în astfel de condițiuni.

Adunările generale, cari se vor ține sunt celea mai bune prilejuri pentru ca atunci să subscriem capital' să ne mărim părțile sociale, urmând ca pe urmă să le vărsăm deodată sau în rate fiecare după puterile lui.

Deci dacă vreți să aveți ajutor prin bancă și cooperativă, fără întârziere, măriți-vă părțile sociale!

Grațian C. Mărcuș.

FEL DE FEL.

Reducerea unor taxe de export

Membrii delegației economice a guvernului au hotărât se scărțeze taxele de export la unele mărfuri. Anume se scărțează pe jumătate taxele de export pentru piei tăbăcite, curele și piele pentru încălțăminte.

Se scărțează taxele de export pentru ulei și smoală scoasă din cărbuni dela 5500 lei la 300 lei; pentru parafină dela 17.000 lei la 300 lei; pentru zdrențe albe de lână și zdrențe de cojoace dela 10.000 lei la 500 lei vagonul; pentru icre negre dela 165 lei la 50 lei kgr.; pentru făină dela 3200 lei la 2000 lei vagonul; pentru cleiu de cismărie din făină, cartofi sau scrobeală dela 5000 lei la 2400 lei; pentru orzoaică dela 4000 lei la 2800 lei și pentru hrișcă dela 12.000 lei la 4000 lei vagonul.

Drumuri de cauciuc

Cauciucul este o materie ci se scoate dintr'un fel de arbori numiți *Hevea* și *Ficus*. Din cauciuc se fac tot felul de țevi. Guma de pe roatele bicicletelor și a automobilelor este tot din cauciuc.

Acum oamenii vreau se pună cauciuc și pe drumuri. Anume încălzesc cauciucul până se înmoaie bine și se face ca apa, apoi se întinde cu măturile pe drum și se acopere cu nisip fin, pe urmă e tăvălugit.

Drumurile de cauciuc sunt o minune. Sunt îndoiicioase, nu e praf pe ele și nu fac șgomot când umbli pe ele. Un drum de cauciuc ține cam 50 ani.

Celea dintâi încercări s'au făcut în satul Colombo din insula Ceylan.

În Danemarca, în orașul Copenhaga încă sunt drumuri de cauciuc.

O mamă fericită

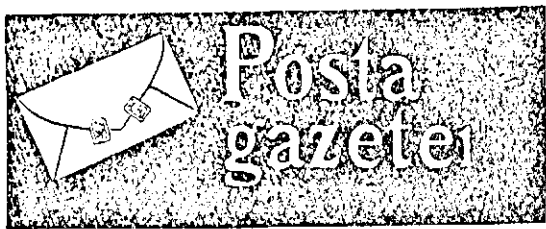
O femeie din Italia anume Maria Mucio a născut în anul trecut 3 gemeni, iar în anul acesta a dat naștere la 4 gemeni. Deci în doi ani 7 copii. Atât copiii cât și mama sunt veseli și sănătoși.

Guvernul italian a hotărât să ajute această femeie, dându-i anual o mică penzie, din care să-și poată crește copiii.

Credința câinilor

Un fermier din America totdeauna a iubit câinii și i-a grijit și poate ca răsplătă pentru aceasta câinii i-au scăpat viața. Anume în

zilele trecute, întorcându-se acasă dela câmp, a fost cuprins de o mare durere la inimă. Și trebuind să treacă peste șinele liniei ferate, a căzut chiar între șine. Din depărtare venia un tren cu mare iuteală. Unul dintre câini cari îl însoțeau pe fermier a început să urle, iar celalalt a alergat în fața trenului ca să-l oprească. Focarul văzând cănele, a bănuit că trebuie să se fi întâmplat ceva, de aceea a domolit mersul trenului. Și în adevăr a văzut pe șine corpul unui om, era fermierul. A oprit trenul și l-a ridicat de pe șine. În chipul acestei cei doi câini au scăpat viața stăpânului lor.

Harie Albu în L. Am primit din abonament 90 Lei Vasilie Oltean în T. Restanțe de abonament pe 1925 1926 a 1927 am primit.

Simion Jula cantor în M. Am primit 70 lei în abonament pe 1928. Pe viitor gazeta o vei primi Dumineca. Strajnic cu litere latine nu să află.

Ioan Moldovan I. Florea Noului în L. Mi... În 18 Noemvrie 1927 am primit 120 lei pe 1926 Mai aveți de plătit pe 1926 încă 40 lei pe 1927 180 lei și pe 1928 180 Lei cu totul până la sfârșitul anului 1928 aveți de plătit: 400 Lei.

Maxim Vuța în O. Am primit abonamentul pe anul 1928 în suma de 180 Lei.

Ion Ciotoș, în T. Din greșala administrației suma de 180 lei, primită în 10 Ianuarie a anului acestuia, nu s'a indus în cartea abonațiilor, și astfel evident că n'ați primit gazeta. Vă trimitem acum toți numerii, afară de 4 și 8 cari ne lipsesc. Vă rugăm să ne iertați. De aici înainte gazeta Vă va merge regulat.

Preot V. Borinde în C. I. N. Datorați la gazeta pe 1925 Lei 120 pe 1927 lei 20 pe 1928 lei 180, total 320 lei. Publicația Vă costă lei 182, așadar Vă rugăm să ne trimiteți suma de 502 lei. Ce privește publicația din Unirea, Vă va răspunde dl. administrator de acolo.

Iuliu Chereșteșu preot gr.-cat. Ortoloc. Chităm primirea sumei de 270 Lei și anume 180 lei pe 1927 și 90 Lei pe 1928.

Simion N. Mogoș Scrie te rugăm mai ceteț pronumele, căci noi nu-l putem găci.

Pamfil Zeler în Ob. Bani trimiși în 12 Octomvrie în suma de 250 lei i-am primit. Mai aveți de plătit pe anul 1927 Lei 80 și pe 1928. Lei 180, deci vă rugăm trimiteți 260 Lei pentru Gazetă și 20 Lei pentru Calendarul care îl cereți.

Ioan Boreoman în C. Abonamentul D. Tale pe anul 1928 nu l'am primit. Te rugăm scrie-ne ziua și luna când ai trimis banii și interesativă la poșta de acolo.

Teodor Petri Zia Nr 47 în H. Lei 90 trimis II/II a. c. i-am chitat ca restanță pe 1927 Pe 1928 nu ați plătit nimic. Gazeta Vă merge regulat.

Oficiul parohial Bărcut Am primit în abonamentul D Tale Lei 540, iară pentru dl. Teofil Op. din suta de Lei am achitat restanța de pe 1927 și l'am contat pe anul 1928 cu Lei 45, mai având a ne trimite până la 31 XII 928 încă 135 Lei

Petru Torje în Co. Fii liniștit. Cei 500 Lei i-am primit și am socotit 450 și restanță până la sfârșitul anului 1927, iară 50 Lei i-am socotit pe anul 1928 și ca se fi în rând cu plata gazetei mai datorați până la sfârșitul anului curgător cu 130 Lei.

Redactor responsabil: IULIU MAIOR.

Stupi de vânzare

Din cauza plecării vând 40 stupi în coșnițe sistematice și țărănești, eventual și câte 1—2, cu preț foarte convenabil.

Lauroan Sărătean,
Spătaș, p. Blaj.

(459) 2—2

No. 267/1928.

Publicațiune

Se aduce la cunoștință publică că cârciuma comunei Broșteni se va arenda prin licitație publică ce se va ținea în ziua de 23 Aprilie 1928 ora 11 la primăria comunală pe timp de 3 ani (Trei ani) începând dela 1 Maiu 1928 până la 31 Decemvrie 1930.

Licitanții vor depune vadiul de 10% din prețul strigării.

Condițiunile de licitație mai detaliate se pot vedea la primăria comunală din Broșteni.

Licitația va fi ținută în conformitate cu art. 72—83 din legea cantabilității publice.

Broșteni, la 4 Martie 1928.

Notar **Cornel Tutelea** Primar **Ioan Mărginean**

No. 735 1927.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică ca în baza deciziei No. G. 4309—1927 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Iosif Ferencz repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedî, pentru încasarea creanței de 3862 Lei— bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 24 Martie 1918 orele 11 a. m. la fața locului în com. Bucerdea-grănoasă. No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: mașină de cusut, paie și fân în valoare de 11500 lei.

În caz de nevoie și sub prețul estimare. Dumbrăveni la 28 Februarie 1928.

(472) 1—1 NICULAE BACIU, portărel

Nr. 426—1928.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 3012—1927 a judecătorei de ocol din Blaj, în favorul reclamantului Binder Tomas și fii repr. prin avocatul Dr. Aurel Urzică, pentru încasarea creanței de 9000 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 29 Martie 1928 orele 4 p. m. la fața locului în com. Roșia de Săcaș, Nr. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: cucuruz, pendulă și altele în valoare de 11000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 3 Martie 1927.

NICULAE BACIU, portărel

Publicațiune.

Cu ocazia ședinței Consiliului Creditorilor al masei falimentului „Sinberger și Comp.” din Blaj ținută în ziua de 23 Februarie 1927, s'a hotărât vânzarea mărfurilor, aparținătoare acestui faliment, prin înaintare de oferte închise.

Cei interesați își vor înainta ofertele lor până în ziua de 15 Martie a. c. subsemnatului, unde se pot vedea și condițiile de vânzare.

Dr. Ilarie Aldea, avocat
BLAJ

(474) 1—1

No. 268—1928.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 2511 1927 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Catarina Oltean repr. prin avocatul Dr. Aurel Urzică, pentru încasarea creanței de 6740 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 19 Martie 1928 orele 3 p. m. la fața locului în com. Roșia de Secaș. No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: Mobile din casă în valoare de 15000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 25 Februarie 1928.

NICULAE BACIU, portărel.

Caut următorii numeri din „UNIREA POPORULUI”.

1. Anul 1919 întreg, dimpreună cu „Unirea”
2. Din anul 1920 numerii 1, 15, 26, 32—43, 45—47,
3. Din anul 1921 „ 11, 16, 32, 45
4. Din anul 1922 „ 5, 19, și 32
5. „ 1924 „ 9—11, 18—20, și 24

Cetitorii cari ar avea toți numerii ori barămi unii din ei și ar binevoi a-i vinde, să se adreseze, arătând și prețul acelora,

Preaonoratului Domn

Ludovic Vida

459 2—2,

protopop unit,

Carcii Mari

De vânzare Se vinde în comuna Veza, lângă Blaj, o casă cu loc de un jugăr

Casa de piatră, are 3 camere padimentate, deosebită culină de vară. Apoi grajd betonat, șură, fântână în curte și pomi în grădină.

Doritorii se vor adresa la

Administrația „Unirea Poporului”

O noutate interesantă pentru croitorii

Se atrage în mod expres atenția tuturor meseriașilor croitori, patroni, lucrători și maestri militari, că a apărut un mare manual de croit,

arta de a croi haine bărbătești în două mari volume, în 500 de pagini, cu peste 700 de clișee, de mărimea 30×24 cm. cu explicațiuni complete, în limba română.

Oricine poate învăța să croiască cu mare ușurință, tot felul de vestminte bărbătești, hăinuțe de copii și uniforme militare, cu ajutorul acestor manuale. Această operă profesională este cea mai completă din cele apărute până aci, în oricare din limbile moderne. Este cel mai perfect, cel mai ușor, cel mai precis și mai modern sistem de croit, cunoscut în era noastră. O simplă carte postală este suficientă pentru a primi gratuit prospectul și toate lămuririle. Orice corespondență, a se adresa domnului D. Theodorrescu, autorul acestei opere și Directorul Academiei de Croitorie.

Strada Halelor Nr. 7, București.

(469) 1—1